

Jaroslav Vrtěna

Pan učitel Jaroslav Vrtěna se narodil 14. dubna 1959. Dětství prožil v brněnských Bosonohách.

Hodně jsme si hrávali venku, stavěli jsme bunkry. V té době, když jsem byl malej, tak se stavěla dálnice. A to pro nás bylo to nejkrásnější hřiště. Když zaměstnanci ve čtyři odpoledne opustili staveniště, tak jsme nastartovali sem tam nějakou tatrovku...

Komunistický režim v Československu značně omezoval a reguloval prodej západní hudby. Zažil to i Jaroslav.

To byl taky problém, ta muzika tenkrát. Tady vlastně se nahrávky těch skupin, který nás zajímaly, nedaly koupit. Taky se s těma deskama kšeftovalo načerno. Každou sobotu ráno bývala pod divadlem v Lužánkách v tom parku burza. Jednou, si pamatuju, jsem tam byl, jsem tam vočumoval, co si koupím, a najednou policajti - pendreký a už nás hnali přes celej ten park, od divadla jsme utíkali až k fotbalovému stadionu Zbrojovky, a tam jsme se nějak ztratili.

Jak vypadal život v totalitním Československu dokresluje i další Jaroslavova vzpomínka. Po jeho nejlepším kamarádovi Ladislavu Ševcovi se kdysi zničehonic slehla zem. Až mnohem později Jaroslav zjistil, co se stalo. Když bylo jeho kamarádovi sedmnáct, oslavoval to s kamarády v hospůdce na Starém Brně. Povídali si a plánovali útěk z republiky.

Jenže tam vedle u stolu seděl konfident státní bezpečnosti a ten na ně zavolal policii. A ten můj kamarád dostal trest 9 let. A prakticky za nic a takovýmhle systémem to ten režim nastavoval, aby se lidi báli.

I proto považuje Jaroslav Vrtěna svobodu za úplně základní věc,

která je strašně důležitá, kterou, když ztratíte, tak těžko, těžko se vrací zpátky a taky se o ni bojuje. Svoboda je, abys mohl dělat to, co chceš, a ne to, co musíš dělat, k čemu tě někdo nutí.